

06. Bollen planten

De zon schijnt vandaag zo lokkend. Veel mensen gaan even een frisse neus halen. Maar opa Krentenbol laat zich niet verleiden. Hij zit aan een tafel en schrijft.

'Lieve k.n.d.r.n...'

Wat is dat nou? De balpen doet het niet goed meer. Even uitproberen op de krant. Nee, hij is leeg. Er moet een nieuwe komen.

De oude belandt met een boogje in de prullenbak. Hij rolt er even hard weer uit, want de prullenbak is vol.

'O, o.' zucht opa, 'Balpen leeg, prullenbak vol. Wat een dag. Nou ja, opruimen doe ik later.'

Met een ander pen vult hij de gaatjes in het woord weer op. Hij schrijft verder:

'Weten jullie het verschil tussen een versleten balpen en een versleten opa? Bij de balpen is de buitenkant nog goed en de vulling op en bij mij is het juist andersom. Ik heb, zoals jullie weten een nieuw leven van de Heer Jezus gekregen. Nou, en dat verslijt niet. Maar nu ter zake. Laat mamma de bollen die ze voor me gekocht heeft aan jullie meegeven, dan kan ik die vanmiddag planten. Het is nu juist mooi weer ervoor. De groeten van opa.'

Vlug stopt hij het briefje in een envelop en likt die dicht. De bakker, die net met zijn auto in de straat staat, brengt ook brood bij Shirley en Stefan thuis. Hij wil de brief best even afgeven bij de kleinkinderen.

En ja hoor! 's Middags komen de kinderen met de bollen aanzetten.

Het planten is een leuk werkje.

'Let goed op.' zegt opa, 'De puntjes moeten naar boven, anders groeien de bloemetjes naar beneden en dan komen ze in China boven de grond.'

Haha! Die opa. 't Is altijd lachen met hem.

Als ze klaar zijn trakteert opa natuurlijk op krentenbollen en thee, mierzoet vanwege de drie klontjes die erin gaan.

'Zeg, opa,' zegt bijdehande Shirley. 't Is wel leuk dat u briefjes schrijft, maar wat bedoelde u nou met die vulling en die buitenkant van u. We vinden het geen leuk mopje...'

'Nee,' valt Stefan z'n zus bij, 'zeker niet nu de opa van Japie is overleden. Bent u ook van plan om dood te gaan?'

'We kunnen u niet missen, hoor!' zegt Shirley, terwijl ze nog maar een klontje in de thee doet om zich te troosten.

't Is goed dat we het er eens over hebben,' zegt opa, terwijl hij z'n kleinkinderen naar zich toetrekt. 'Kijk, hier heb ik geen blijvend huis, maar in de hemel zien we elkaar weer. Jezus maakte voor ons allemaal een plaatsje klaar, dat heeft hij beloofd. Het is maar dat jullie het weten.'

Als ze die middag samen weer naar huis fietsen zegt Shirley: 'Zeg Steef, nou snap ik het pas echt. Het is net als met bolletjes planten. Het oude leven moet dood en dan kan het nieuwe leven gaan groeien.'

Stefan knikt. Er zit een brok in zijn keel, maar dat wil hij voor Shirley niet weten. Wat een opa heeft hij toch! Deze middag zal hij van ze lang zal je leven niet meer vergeten.

Vraag 1: Lijkt bolletjes planten een beetje op begraven?

Vraag 2: Hoe kun je het eeuwige leven krijgen van de Heer Jezus?

Vraag 3: De kinderen zouden opa erg missen als hij dood ging. Zou het hen troosten als ze wisten dat hij naar de hemel ging?